

Universitätsbibliothek Wuppertal

C. Cornelii Taciti Opera Qvæ Exstant

Tacitus, Cornelius

Antverpiae, 1668

Ad librum XV.

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1742](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-1742)

A

IVSTI LIPSI
AD LIBRVM XV. ANNALIVM
EXCVRSVS.

PAG. 277

A.

Lib. VIII.

* Quia scilicet non servabatur, aut feceretur.

CERTA inuestigatio eius diei à clade Aliensi capi potest, & debet. quam certum est anteriorem fuisse, & fastis perpetuis traditam & signatam: ideoque & vulgo notam. Cicero ad Atticum: Maiores nostri funestiorum diem esse voluerunt Aliensis pugnae, quam urbis captae, quod hoc malum ex illo: itaque alter religiosus etiam nunc dies, alter in vulgus * ignotus. Quis igitur ille? Livius ex professo tradit, initio libri VI. Diem ad XV. Kal. Sextiles duplici clade insignem, quo die ad Cremeram Fabij caesi, quo dein ad Aliam, cum exitio urbis, foede pugnatum. Eadem Taciti nostri assertio II. Histor. de Vitellio, quem tradit funesto omine de caerimonijs publicis edixisse XV. Kal. Augusti, die antiquitus infausto Cremerensi Aliensique cladibus. Ergo eorum mente pugnae ille dies: sequens autem urbis captae, & incensae. quod Livius item tradit. Ingressi, inquit, postero die urbem, patente Collina portâ. Hac si ita vera: quis non videt XIV. Kalend. ipsum incendij diem fuisse? & rectè igitur hic ita in Tacito scriptum. At alij fortasse dissentiunt. Minimè. imò Agellius è Verrio Flacco refert, libro V. capite XVII. cum causam querit, cur dies postriduani atri Romanis habitus: refert, inquam, Q. Sulpicium Tribunum militum, aduersus Gallos pugnaturum, rem diuinam dimicandi gratiâ postridie Idus fecisse; & post diem tertium eius diei urbem à Gallis occupatam esse. Quibus verbis si hac sententia est, ut tres dies medios, & quarto demum pugnatum; profecto cum Livio sentit ac Tacito, & pugnae dies erit Decimusquintus Kalendarum. Esse autem, ex ipso Livio dixeris, in quo pariter ita scriptum: Quod postridie Idus non litasset Sulpicius, & post diem tertium obiectus hosti exercitus Romanus esset. At si quis aliter, & velit post diem tertium, significare ipsum diem tertium: tum certè fateor, XVI. Kalendas diem pugnae fuisse, quomodo in Viris illustribus (quocumque auctore) est scriptum. Sed vel sic ipse incendij dies XV. sit, non hercules XVI. Itaque nihil video, quod virum illum tegat, nisi fortè Macrobius, qui describens Agelliana illa, ut solet, adferre videtur die postero quam Sulpicius malè sacrificasset, pugnatum fuisse. Sed hoc sanè falsum, & improvidè à Macrobio scriptum. sicut item à Plutarcho in Caussis: Ὅτι μὲν τὰς κινηλίας εἶδεν, ἀεὶ νῦν Ἰουλίας καλεῖσθαι ἐξ ἄλλοις οἱ χαλιάρχοι τὸ σεαυτοῦμα, ὅτι δὲ Ἀλίου πόταμον ἐνεατήθησαν ὑπὸ Κελτῶν μάχῃ: Quod post Quintiles Idus, quas nunc Iulias vocant, educentes Tribuni copias, ad Aliam flumen victi sunt à Gallis. Indefinitè aut falsò aio dictum: quo argumento? certo, quod Livium eius rei auctorem dat, qui palàm contra scripsit, ut iam ostensum. Nam Plutarchus ibi, Ὡς οἱ πλείστοι νομίζουσιν, καὶ Λίβιος ἰσπερὶ: Ut plurimi arbitrantur, & Livius in historiâ scribit. Ille verò hoc non scribit: & quocumque rem vertas, XIV. Kalendarum incendij erit, imò XIII. fortasse (tanto longius à XVI.) si Plutarcho & Polybio credam. Ille in Camillo, iste lib. II. scribunt, non postero, ut Livius, sed tertio denique die à pugna Gallos irrupisse. Et consentit etiam, aut certè distinguit & conciliat Io. Zonaras: qui postera quidem die iuisse ad urbem vult, sed cum portas apertas viderent, substituisse, insidias veritos; & tertiâ denique die ingressos. Itaque, ut finiam, nihil erroris in Tacito: cum Livio sentit & priscis, quos adduxi.

IT 2 VI

B. PEDA-

PÆDAGOGIA Seneca describit epist. XCVI. Transeo agmina exoletorum, per nationes coloresque descripta, ut eadem omnibus leuitas sit, eadem primæ mensura lanuginis, eadem species capillorum. *Iulianus in Antiochico*: Οὐ κρείττον ἢ ὁδὸν ἔχει μὲν ἄλλοι ἀγορῶν βασιλευσσι, καὶ παῖδας ἠγαθῶν καλῶς, εἰς ἃς ἀποβλέπουσιν οἱ πολῖται; *Hi pueri plerumque ad illicita dominis.* *Suetonius Nerone cap. XXVIII.* Super ingenuorum pædagogia, & matronarum concubinatus. *Pædagogia enim non culpat, sed quod ex ingenuis.* *Tertullianus Apol.* Cùm de pædagogijs aulicis nescio quem cinædum (*Antinoum intellegit*) deum facitis. *Notitiâ Imperij*: sub dispositione viri spectabilis Castrensium collocantur. **PÆDAGOGIA. MINISTERIALES. DOMINICI. CVRÆ. PALATIORVM. Plinius. XXXIII.**

B *Iam verò & pædagogia ad transitum virilitatis custodiantur argento: quod de fibulis argenteis exaudio, Veneri arcende. Vfus etiam eorum ad mensam.* *Vlpianus l. XII. de Instructo vel instrum.* Si instructum fundum legasset, ea pædagogia quæ ibi habebat, ut cùm ibi venisset præsto essent in triclinio, legato continentur. *Hos habebant in veste pretiosâ.* *Seneca De vitâ beatâ, cap. XVII.* Quare pædagogium pretiosâ veste succingitur? *Imò auratâ.* *Idem De tranquillit. cap. I.* Præstringit animum apparatus alicuius pædagogij, diligentius quàm intra priuatum larem vestita & auro culta mancipia, & agmen feruorum nitentium. *Ammianus libro XXXVI.* Tunicâ auro distinctâ, ut regius minister, indutus, à calce in pubem in pædagogiani pueri speciem. *Nec aliud sensit cùm de auro Plinius scripsit*: Honestius viri pædagogijs id damus, balineasque diues puerorum forma conuertit. *nescio an, conuestit.* *Seneca de puerorum istorum delicijs, epist. CXXIII.* Omnium pædagogia oblitâ facie vehuntur, ne sol, ne frigus teneram cutem lædat. Turpe est neminem esse in comitatu puerorum, cuius sana facies medicamentum consideret. *Vides ergo ubique Pædagogia pro cætu & quasi collegio puerorum. pro loco non accipio, nec apud Plinium quidem lib. VII. epist.* Puer in pædagogio mistus pluribus dormiebat. *rescriboque, Puer è pædagogio. Intellegit enim puerum pædagogianum.* *Ammianus lib. XXIX.* Adultus quidam ex his quos Pædagogianos appellant, ad obseruandam venaticiam prædam, Spartanum canem retinere dispositus. *Res nomenque in parte mansit, apud Paigios Gallorum, Italarumque.*

Pædagogia veterum partim formâ & a tate. Ad delicias.

Pretiosâ amici. Imò aureâ.

Pædagogia ni pueri.

Pædagogia ni pueri.

Pædagogiū pro cætu, non loco. Plinij leuicula correctio. Pueri nostri, quos Paigios vocamus, oriundi inde.

